

Sygn. akt II Ka 257/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Sędziowie:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk SSO Teresa Zawislak (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015 r.

sprawy **P. W.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 17 marca 2015 r. sygn. akt II K 1212/14

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. z opisu czynu przypisanego oskarżonemu P. W. eliminuje zapis „przy czym będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w sprawie II K 256/09” i czyn oskarżonego kwalifikuje z art. 178a§1 kk,

2. uchyla orzeczenie z pkt I i II wyroku o wymierzeniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

3. za podstawę skazania i wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny przyjmuje art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 kk;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego P. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł tytułem opłaty za obie instancje i 20 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 257/15

UZASADNIENIE

P. W. oskarżony był o to, że w dniu 15 listopada 2014 r. w miejscowości L., gmina M., powiat (...), województwo (...), kierował w ruchu lądowym samochodem marki P. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,97 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim sygn. akt II K 256/09,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim wyrokiem z dnia 17 marca 2015r.:

I. oskarżonego **P. W.** uznał za winnego tego, że w dniu 15 listopada 2014 r. w L., powiat (...) w województwie (...), prowadził po drodze publicznej samochód osobowy marki P. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,97 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w sprawie II K 256 /09, tj. popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 178 a § 4 k.k., i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazał go i wymierzył karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 4 zdanie drugie k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując, na podstawie art. 33 § 3 k.k., iż jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 15 złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat;

V. zwolnił oskarżonego od uiszczania opłaty i zasądził na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków postępowania kwotę 70 złotych.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi zarzucił niesłuszne zastosowanie wobec oskarżonego P. W. środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wynikające z niesłusznego przyjęcia, iż w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniający wypadek w rozumieniu art. 69 § 4 k.k., a nadto okoliczności sprawy świadczące o wysokim stopniu winy oskarżonego i wysokim stopniu społecznej szkodliwości czynu oraz uprzednia karalność oskarżonego, jak również cele zapobiegawcze w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Stawiając ten zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie pkt II wyroku tj. orzeczenia o warunkowym zawieszeniu kary pozbawienia wolności oraz pkt III wyroku tj. w którym orzeczono karę grzywny.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator popierał apelację, z tym, że wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu okoliczności dotyczących uprzedniego skazania oskarżonego i przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu z art. 178a§1 k.k. oraz przyjęcie tego przepisu za podstawę skazania i wymiaru kary, a nadto o wyeliminowanie §4 z art. 69 k.k. z podstawy warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, zaś w pozostałej części wniósł o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek prokuratora, przedstawiony na rozprawie odwoławczej jest częściowo zasadny i w tym zakresie należało go uwzględnić, tj. w zakresie opisu i kwalifikacji prawnej czynu oraz podstawy prawnej skazania i wymiaru kary,

natomiast wnioszek dotyczący wymiaru kary orzeczonej wobec P. W. za ten czyn jako niezasadny na uwzględnienie nie zasługuje.

Zgodzić się należy z wywodami Prokuratora Okręgowego w toku rozprawy odwoławczej, iż w związku ze zmianą przepisów, tj. art. 107§4a kk ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 396) zmieniającej ustawę z dnia 21 marca 2015 roku, w świetle którego w razie skazania na grzywnę, zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania. Zważywszy na fakt, iż oskarżony ten był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 31 lipca 2009 roku za czyn z art. 178a§1 kk na karę grzywny oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, niewątpliwie nastąpiło zatarcie skazania za ten czyn. Podobnie zatarcie skazania P. W. nastąpiło za czyn z art. 209§1 kk za względu na fakt, iż Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim wyrokiem z dnia 29 października 2012 roku skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat. W tej sytuacji, zgodnie z art. 106 kk „z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe, a wpis o skazaniu usuwa się z rejestru skazanych”. Skoro więc P. W. jest osoba niekaraną w świetle prawa, to nie można wobec niego stosować art. 178a§4 kk. Dlatego też Sąd Okręgowy nie mając żadnych wątpliwości co do winy oskarżonego w zakresie kierowania samochodem osobowym marki P. (...) w stanie nietrzeźwości (0,97mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) w dniu 15 listopada 2014 roku w L. gmina M., przyjął, iż czyn ten winien być kwalifikowany z art. 178a§1 kk i przepis ten winien być podstawą skazania i wymiaru kary.

Powyższe ustalenia doprowadziły więc do zmiany opisu czynu poprzez wyłączenie z tego opisu fragmentu dotyczącego wcześniejszej karalności P. W. za czyn z art. 178a§1 kk w sprawie II K 256/09 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim i przyjęcie art. 178a§1 kk w kwalifikacji prawnej tego czynu oraz podstawie skazania i wymiaru kary.

Sąd odwoławczy po wnikliwym rozważeniu wszelkich okoliczności przedmiotowych i podmiotowych tego przestępstwa doszedł do przekonania, że wystarczającym dla osiągnięcia celów kary będzie wymierzenie temu oskarżonemu samoistnej kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 15 zł za stawkę, a nadto orzeczenie wobec niego jednocześnie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Taki wymiar kary grzywny przy uwzględnieniu faktu, że oskarżony jest osobą bezrobotną, utrzymującą się z prac dorywczych jako pracownik fizyczny, a jednocześnie zobowiązaną do płacenia alimentów na jedno dziecko, będzie niewątpliwą dla niego dolegliwością za popełnienie tego występku, a jednocześnie kara ta uwzględnia znaczny stopień społecznej szkodliwości tego czynu i znaczny stopień zawinienia oskarżonego. Niezależnie od powyższego, tak orzeczona kara i środek karny spełnią swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że orzekanie wobec tego oskarżonego kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie byłoby zasadne, ani celowe. Oskarżony po orzeczeniu wyżej wymienionej kary grzywny i środka karnego winien zdać sobie sprawę z następstw jakie wywoła popełnienie przez niego w przyszłości podobnego przestępstwa, a w szczególności, że niewątpliwie w takiej sytuacji zostałyby mu wymierzona surowa kara, nie wyłączając nawet kary pozbawienia wolności.

Z tych też względów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego oskarżonemu wyeliminował zapis dotyczący uprzedniej jego karalności za czyn z art. 178a§1 kk, uchylił orzeczenie z pkt I i II wyroku o wymierzeniu mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a za podstawę skazania i wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny przyjął art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 kk, zaś w pozostałej części wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd orzekł na podstawie art. 634 kpk.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1 i 2 kpk oraz art. 456 kpk orzekł jak w wyroku.